

第25回 日本語弁論大会

XXV Конкурс по ораторско майсторство на японски език

日時: 2019年4月20日(土) 13時～
Дата: 20 април (събота), 2019 г.
Начало: 13 ч.

会場: ブルガリア科学アカデミー講堂
Място: Голям салон на БАН

主催: 在ブルガリア日本国大使館,
聖キリル・メトディ国際基金

Организатори: Посолство на Япония в България и
Международна фондация “Св. Св. Кирил и Методий”

協力: 国際交流基金,
NPO 法人 E・G・G

Със съдействието на: Японската фондация
и Education Guardianship Group

協賛:

С любезната финансова подкрепа на:

日本ブルガリア協会
Асоциация за приятелство Япония-България

ソフィア日本人会
Японски клуб в София

リージョンズ株式会社
Regions Co., Ltd.

2019
JAPAN - BULGARIA
TRIPLE ANNIVERSARY

JAPAN FOUNDATION

NPO 法人 E・G・G

エデュケーションガーディアンシップグループ

Международна фондация
“Св.Св. Кирил и Методий”

REGIONS GLOBAL

1. 開会式

Официално откриване

2. 第1部 (初級の部): 8名

1-ви раздел (начащащи): 8 участници

1) フリスティナ・ヴァシレヴァ (ソフィア第138学校)

「十頭の牛」

Христина Василева (138 СУ-София)

" Силата да повярваш в себе си "

みなさん、人に力と勇気をあたえることは何でしょうか。それから、人生の大変なときをどうやってのりこえられるでしょうか。私はみなさんにある物語を語りたいと思います。これは私の人生の物語です。つまり、私は自分の人生のあるつらいことをどのようにのりこえたという物語です。そして、どんなに大変でも、あきらめなくて困難やかなしさに勝とうと思う心の大切さについての物語です。みなさんもたぶんこのような物語を一つ知っているのかもしれませんが。人生はそんなものですよ。それでは、お話ししましょう…。

2) マリヤ・グリゴロヴァ (ソフィア大学)

「ぬるま湯からの脱却」

Мария Григорова (СУ)

" Крачка извън зоната на комфорт "

ぬるま湯に浸かるというひょうげんをご存知の方はいますか。ぬるま湯というのは、人間ができるだけ、リスクやストレス、いわゆる抵抗のないやりかたをえらぶというげんしょうのことです。しかし、抵抗こそが私たちを成長させるのでわらないでしょうか。それに気づいた私がぬるま湯からぬけだして、自分の限界を超えたという話をみなさんに伝えたいです。

3) ダリア・スタヤノヴァ (ソフィア第18学校)

「文化と自己」

Дария Стоянова (18 СУ-София)

" Култура и себепознаване "

皆さん、自分のことをよく知っていますか。そして、自分の国の文化に関心を持っていますか。ほかの国の文化について何かを知っていますか。私は昔、文化にあまり関心を持ちませんでした。でも、数年前母国から離れて、他の国の文化がとても違うと分かりました。自己をよりよく知りたいとき、外国文化を勉強できますが、その国へ行くことの方が一番いいと思います。今日、違う国の文化とその影響がどう私を変えたについてお話ししたいです。

4) ナタリア・コストヴァ (ソフィア第138学校)

「がんばる」

Наталья Костова (138 СУ-София)

" Гамбару "

みなさんが幸せを感じる時は、どんな時でしょうか。皆さんにとって、モチベーションになるものはありますか。みなさんのインスピレーションはどこから来ていますか。私はよく「無関心」ということばについて考えています。「無関心」ということばは、人の心を暗くすると思いませんか。反対に、「がんばる」ということばには、特別な力があると思います。がんばることは人生をもっと明るく、そして、ゆたかにすると、みなさんも思わないでしょうか。「無関心」の人生は本当の人生ではないと私は感じます。それは、何もがんばりたくない人は、生きるの意味を失った人だと思えますから。逆に、できるだけがんばって生きている人は、夢をかなえて、幸せを見つける人になるでしょう。私はこれから無関心のあぶなさとかんばることの大切さについて少し話したいと思います。

5) メリッサ・ブトレヴァ (ヴェリコ・タルノヴォ大学)

「音楽と私」

Мелиса Бутрева (ВТУ)

" Музиката и аз "

スーパーでもどこでもきけるもの、それが音楽です。それは単なる音ではなく私の人生と私自身のアイデンティティの重要な部分です。私の人生にはいつも音楽があります。好きな音楽を聴いていない日はありません。音楽は私に幸せと元気をくれます。音楽のない世界はただのモノクローム、沈黙だけです。だからこそ音楽は人々の心に平和をもたらすことができると思います。音楽は違いを超えて私たちを結びつけることができます。音楽は普遍的な言語なのです。

6) イヴァイラ・ゲネヴァ (ソフィア第 18 学校)

「不思議の国に引き込むこと」

Ивайла Генева (18 СУ- София)

" Да се загубиш в Страната на чудесата "

不思議の国のアリスの話はみんな知っているでしょう。彼女は自分の意志でそのところに入りますが、思いがけないことに会います。実は、私もアリスと同じようにウサギ穴に落ちたことがあります。人生の困難から逃げながら、自分で想像上の世界を建て、そこには慰めがありました。今日、問題から逃げるのは解決策じゃないことに気がついていて、私の「不思議の国」を出る経験についてお話ししたいと思います。

7) ヨアナ・カバコブア (ヴェリコ・タルノヴォ大学)

「ワインと私の家族」

Йоана Кабакова (ВТУ)

" Винарството и моето семейство "

私の母の生活は困難に満ちていましたが、祖父はいつもそこにいました。祖父は尊敬される農学者でした。仕事に使っていた化学薬品は自然や人体に悪影響を及ぼし祖父は病気になりました。母は環境にも人間にも優しい有機ワインの生産に力を注ぎました。母は家族経営による有機ワイン生産の基礎を築くために頑張っています。

8) ネヴェナ・ドヌチェヴァ (ソフィア大学)

「親切が仇となる」

Невена Дончева (СУ)

" Добрината, превръщаща се в пречка "

皆さんは「親切さ」ということばを聞いたら、頭に思い浮かぶのは何ですか？ 親切な人とはどのような人だと思いますか？ ほめことばを言ってくれる人とか、側にいてくれる人とか、親切さには様々な形があります。では、皆さんは親切さが仇となるということばを聞いたことはありますか。親切さがだれかに傷つけることができると思いますか。私はその質問の答えを自分の経験から出して、皆さんに伝えたいです。

休憩 (20 分)

Антракт (20 мин.)

3. 第 2 部 (中級の部): 7 名

2-ри раздел (напреднали): 7 участници

1) ビアンカ・パノヴァ (ソフィア大学)

「日本語と日米語」

Бианка Панова (СУ)

" Японският срещу „Нипонглиш "

私が皆さんの前でスピーチするきっかけは日本語です。しかし、最近の日本人の若者は純日本語より外来語を多く使っています。私は、「日本」の「日」と「米国」の「米」を合わせて、その現象を日米語と呼びます。実際は、外来語を使わずには、生活やコミュニケーションができないとは分かっています。ですが、日本人は外来語より純日本語を使った方が分りやすく、深い意味があるはずなのに、どうして「傾向」とかではなくて、「パターン」を使うのでしょうか。

2) ヨアナ・イヴァノヴァ (ソフィア第 18 学校)

「同じ色の人たち」

Йоана Иванова (18 СУ- София)

" Хората с еднакъв цвят "

「他の人と強い関係を作るために何が必要なのでしょうか。」と自分にその質問をずっと聞いていました。ある日、一人の先生は「それぞれの人は自分の色を持っているよ。例えば、ある人は青色で、青色の友だちができて、青色の人のグループに溶け込むわけだ。オレンジ色の人にはオレンジ色の人のグループにね。もしかしてヨアナさんはまだ自分のと同じ色の人を見つけてないかも。その人を探して、友達になって見たらいいんじゃない？」と私に相談してくれました。そこで、私は同じ色を持つというのはどういうことだろう、と考え始めました。たどり着いた答えは意外でした。

3) デミトラ・スカランコス (ソフィア第 138 学校)

「私のスーパーパワー: 希望」

Димитра Скаранкос (138 СУ - София)

" Надеждата – моята суперсила "

人間というのは、とても脆いものだなと思ったことはありませんか。生きていくうちに、身体的だったり、精神的だったり、様々な病気や不幸などにあってしまいます。私も、そのような経験があります。幼いころに、臭覚と聴覚に障害がありました。みなさんと、私の経験、そして、私にインスピレーションを与えてくれた大切な方の話をシェアしたいと思います。

4) カロリナ・ストヤノヴァ (ソフィア大学)

「7万本のボトルのメッセージ」

Каролина Стоянова (СУ)

" 70 000 послания в бутылка "

最近、海に存在しているプラスチックごみは大きな問題になってきたと言う話を聞いたことがありますか。私は、死んだ鯨の胃には約 6 キロのプラスチックごみがあったと言うニュースを聞いて、そのトピックがとても気になりました。そこで、被害者は魚だけではなく、その魚の消費者である人間も悪影響を与えられると言うことに気づきました。ですから、自然保護のためにも、自分の健康のためにも、私の生活を変えることを決めました。皆さん、私が心を込めたボトルのメッセージを受け入れてくださいますか。

5) ヨアナ・ザハリエヴァ (ソフィア第 18 学校)

「そんなヒーローになるため」

Йоана Захариева (18 СУ- София)

" Пътят към доброто "

どんなストーリーでも人気のキャラクターはヒーローたちですね。ヒーローというのは困った人を助けたり正義を守るために悪人と戦ったりする人間のことでしょう。どんな子供でもヒーローたちにあこがれて、自分も彼らのような、勇ましい人になりたがっています。もちろん、私も子供のころ、そう思っていました。ですが、実は私はヒーローというより、悪党と言えるほどいたずら好きな子でした。私の好きなアニメ、『僕のヒーローアカデミア』の言葉で言うと、本当の「ヴィラン」だったと言ってもいいです。今ここに立っている私を見て、そんなイメージしないでしょう。それは、私は変わってきたからです。ヒーローじゃないかもしれませんが、もっと正義の味方になったと信じていたいです。

6) マーティン・ラデフ (ソフィア大学)

「私がつたえていくこと」

Мартин Радев (СУ)

" Нещо, което да предам нататък "

私は母国の発展や達成についての話を聞くと嬉しくなります。でも最近ブルガリアでそういう話がほぼありません。なぜならブルガリア母国の将来に悲観的に思うようになっているからです。高校のころ私は悲観的な考え方は国の発達に障ると思って、何回も他人と議論してずっとその反対でした。しかし今私もブルガリアのことを悲しく思います。でも母国の問題はお手上げの状態ではないと思います。ブルガリア人のために状況等さえ変われば問題が解けると思います。どのように変わればいいのかと言うと日本のように変わればいいのかと答えます。

7) ニヤ・パブロヴィッチ (ソフィア第 138 学校)

「ファイト！」

Ния Павлович (138 СУ-София)

" Да се борим "

みなさん、自分の時間、エネルギーなどを使って、何かを守ろうとしたことがありますか。好きな何かのために、全力を尽くして戦ったことがありますか。私にとって、それは自然です。これまでの人生でもっとも幸せな時期を過ごした、大好きな黒海です。子供のころから、私に幸せと力を与えてくれた大好きな黒海が、人間の欲望のせいで大きく変わってしまいました。それでも、この黒海、そしてブルガリアの自然を大切に思っている私たちは、その自然を守るために、全力で戦い続けています。皆さんにこの大事な戦いについて少しお話したいと思います。

審査 (20 分)

Заседание на журито (антракт 20 мин.)

4. 表彰式

Официално награждаване

Речи на участниците на български език (резюме)

1- ВИ РАЗДЕЛ – НАЧИНАЕЩИ

1) Христина Василева (138 СУ „Проф. Васил Златарски“ - София) – “Силата да повярваш в себе си”

Запитвали ли сте си някога какво е нещото, което те прави по-силен и ти дава кураж да превъзмогнеш трудностите в живота? Ще ви разкажа една приказка, която показва победата над на пръв поглед непосилни препятствия в живота. Това ще бъде приказка за една млада жена и за десет вълшебни крави, благодарение на които тя - открила себе си, успява да превъзмогне много трудности... Приказка за вътрешната смелост и силата, които човек може да открие и възпита в себе си. Искам да ви я разкажа, защото всеки човек има подобна в своя живот – разбира се, самата аз също. И в моята има десет магически крави, също се разказва за сила, кураж и радост. Позволете ми да споделя с вас моята история – може би и вие имате една такава, може би тепърва ще я напишете...

2) Мария Григорова (СУ „Св. Климент Охридски“) – “Крачка извън зоната на комфорт”

Чували ли сте израза „зона на комфорт“? Обикновено хората се опитват да изберат най-лесния път, по който няма рискове, стрес и препятствия. Но не са ли именно тези пречки причините, поради които хората се усъвършенстват в личностен план. Мислили ли сте някога, какво би подтикнало човек да се отдалечи от това състояние на спокойствие и стабилност? Преодоляването на нашите лимити води до обогатяване на опита ни, усвояване на нови умения и развитие на потенциала ни. Искам да Ви разкажа историята си – какво ме накара да желая изход от зоната ми на комфорт и каква беше причината да преодолея лимитите си.

3) Дария Стоянова (18 СУ „Уилям Гладстон“ - София) – “Култура и себепознаване”

Добре ли познавате себе си? Интересувате ли се от културата на другите народи? Какво знаете за тях? Преди няколко години напуснах родината си и разбрах колко силно се различават другите страни от моята. Мисля, че ако искате да опознаете себе си по-добре, можете да учите за културата на другите държави, но най-добре е да ги посетите. Днес искам да ви разкажа как опознах себе си се промених, под влияние на чуждата култура.

4) Наталия Костова (138 СУ „Проф. Васил Златарски“ - София) – “Гамбару”

Замисляли ли сте се някога за силата на безразличието? Нека се опитаме да си представим една картинка – какъв ли щеше да бъде е животът, ако всички хора бяха безразлични към него, към бъдещето си, към важните неща? Какво ли е да си единственият, който прави избора да не се спуска по течението, а като шаранче, плуващо срещу него, да се бори и да дава всичко от себе си, макар и да го уверяват, че усилията му нямат смисъл? Аз познавам добре това чувство и избрах да ви разкажа една история за болката, която то може да причини, но и за борбата, която може да го изкорени. Чували ли сте някога японския израз „гамбару“? Позволете ми да ви разкажа една история за него и за това как той донесе радост в моя живот...

5) Мелиса Бутрева (ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий“) - “Музиката и аз”

Можем да я чуем навсякъде, тя е около нас – това е музиката. Тя е част от нашата история, но все пак притежава своя собствена еволюция. Но музиката не е просто мелодия или ноти, които са подредени в определен ред. За мен, това е една наистина важна част от мен и моята идентификация. Музиката обхваща всяка година от живота ми. Няма ден, в

който да не чуя любимите ми песни и изпълнители. По този начин изпитвам неописуемо щастие и в моменти на тъга, сълзите ми изчезват. Свят без музика би бил толкова едноцветен. Без никакви топли и ярки цветове. Само дълбока и тежка тишина. Затова и вярвам, че музиката може да създаде мир. Чрез силата на словото и мелодията, всеки един човек може да се промени и да бъде по-добър. Музиката може да ни обедини – все пак е световен език.

6) Ивайла Генева (18 СУ „Уилям Гладстон“ - София) – “Да се загубиш в Страната на чудесата”

Вярвам, знаете историята на Алиса в страната на чудесата. Едно място, където тя влиза доброволно, но среща неочакваното. Случи се така, че и аз като Алиса паднах в заешката дупка. Бягайки от трудностите в ежедневието, построих измислен свят, в който намирах утеха. В историята на Алиса всичко се оказва само сън. В моята история – аз живеях сънувайки. Днес искам да ви разкажа как успях да напусна моята „Страна на чудесата“, като осъзнах, че бягството от проблемите не е решение.

7) Йоана Кабакова (ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий“) – “Винарството и моето семейство”

Майка ми е имала живот, изпълнен с трудности, но за нейно щастие дядо ми е бил винаги до нея. Той бе нейният любим човек, а също така и агроном, уважаван от всички, работили с него. Като добър агроном знаеше, че препаратите, с които се обработват земите са вредни, както за природата, така и за човека, а като загрижен баща той бе забранил на дъщерите си да следват неговите стъпки, поради опасността за здравето. За нещастие, с времето връзката между майка ми и дядо ми се разхлабила, а годините работа с вредните химикали го застигнаха. Едва когато било възможно издържането на семейство чрез биоземеделие, дядо ми вече бе на легло, а майка ми упорито се мъчеше да постави основите на потенциално ползотворен семеен бизнес – производството на биовина.

8) Невена Дончева (СУ „Св. Климент Охридски“) – “Добрината, превръщаща се в пречка”

Когато чуете думата “доброта“, какво си представяте? Какъв човек мислите, че е „добрият“ човек? Някой, който използва похвални думи, или който е близо до теб, когато имаш нужда? Добротата идва под различни форми. В този случай, може ли тя да бъде и под формата на пречка? Мислите ли, че чрез нея е възможно да нараним нечий чувства? Смятам да извлека отговора на тези въпроси от собствения си опит и да споделя този отговор с вас.

Антракт (20 мин.)

2- РИ РАЗДЕЛ – НАПРЕДНАЛИ

1) Бианка Панова (СУ „Св. Климент Охридски“) – “Японският срещу „Нипонглиш ”

Възможността да изнеса реч пред вас днес се дължи точно на японския език. Но напоследък се наблюдава склонността на младите японци да употребяват много повече чуждици, отколкото изконно японски думи. Аз наричам това явление „нипонглиш“, като „нипон“ идва от японски език, а „инглиш“ от английски. Всъщност забелязваме свръхупотребата на английския език не само в Япония, нали? Наистина осъзнавам, че ежедневието и общуването ни би станало невъзможно без употребата на чуждици. Въпреки това, в сравнение с тях, изначално японските думи носят по-лесно разбираем и доста по-

дълбок смисъл, и въпреки това защо използваме „тренд“ вместо „склонност“ все повече и повече...?

2) Йоана Иванова (18 СУ „Уилям Гладстон“ - София) – “Хората с еднакъв цвят”

Винаги съм се питала какво е нужно, за да изградиш силна връзка с някого. Отговорът, който остана в съзнанието ми, беше този на моята учителка. „Всеки човек има свой цвят. Например, ако цветът ти е син, се вписваш при сините хора. Ако е оранжев – при оранжевите...Защо не пробваш да се сприятелиш с някой, чийто цвят е същият като твоя?“ бе нейният съвет към мен. Като чух думите ѝ, се замислих какво всъщност означава двама души да имат един цвят. Отговорът не бе това, което очаквах.

3) Димитра Скаранкос (138 СУ „Проф. Васил Златарски“ - София) - “Надеждата – моята суперсила”

Хората сме крехки същества – страдаме от най-различни болести и неволи... Моят живот също бе белязан от такива, когато бях малка. Заради състояние, което ограничаваше сетивата ми, живеех в един блед свят, в който липсваше разнообразието на миризмите; всички вкусовете се сливаха в една сива маса; звуковете, които чувах и изговарях бяха бледо копие на това, което са в действителност... Оттам започна дългият път към преоткриването на света, който представлява дълга част от моя живот, който ми помогна да израсна като човек. Бих искала да споделя с вас своята история, както и вдъхновението, което чувствам в сърцето си благодарение на нея – това, което считам за своята суперсила...

4) Каролина Стоянова (СУ „Св. Климент Охридски“) – “70 000 послания в бутилка”

Знаете ли в какъв сериозен проблем се е превърнало напоследък замърсяването на океаните с пластмаса? Този проблем започна много да ме интересува, след като чух новината за умрелия кит, в чийто корем имало близо 6 килограма пластмасов боклук. Но рибите не са единствените, които страдат от това замърсяване – хората също са засегнати от проблема. И така в името на природата и собственото ми здраве реших да направя промяна в начина си на живот. Готови ли сте да приемете моето послание в бутилка?

5) Йоана Захариева (18 СУ „Уилям Гладстон“ - София) – “Пътят към доброто”

Във всяка история най-обичаният персонаж е този на героя. Да бъдеш герой означава да помагаш на хората в беда и да се бориш със злодеите в името на доброто и справедливостта. Всяко дете се възхищава на героите и иска да стане смело като тях. Разбира се, и аз мислех по същият начин, когато бях малка. Но истината е, че всъщност бях пакостливо дете, достойно да се нарече „същинско зло“. Бях като един от злодеите от любимото ми аниме „My hero academy“. В момента, когато ме погледне човек, не вижда нищо злодейско. Това е защото се промених. Може да не съм герой, но ми се иска да вярвам, че съм един от добрите.

6) Мартин Радев (СУ „Св. Климент Охридски“) – “Нещо, което да предам нататък”

Винаги съм се радвал да чувам истории за постиженията или развитието на България. За жалост напоследък в България това да чуя такива истории почти не се случва. Това е защото моите сънародници все повече мислят негативно за бъдещето на родината. Когато бях в гимназията смятах, че един народ, мислейки негативно, не може да работи за развитието на държавата си и винаги противоречах на това мислене. Един ден обаче се разубедих и от тогава и аз се чувствам много тъжен за родината. Въпреки това смятам, че проблемите, за които страдаме, не са неразрешими. Мисля, че решението им се крие в промяната на условията, в които живеем. Как да променим условията ли? Както японците го направиха.

7) Ния Павлович (138 СУ „Проф. Васил Златарски“ - София) – “Да се борим”

Има ли нещо, за което сте се борили или се борите в момента? Случвало ли ви се е да отделяте голямо количество от времето, силите и енергията си за да защитите нещо, което обичате? Как се почувствахте тогава? За мен това е българската природа и по-специално, Черноморието. Мястото, на което ходех като малка, където израснах и прекарвам всичките си лета, беше изпълнено със зеленина и живот, заобиколено от красиви пясъчни дюни и слънчогледови полета. Сега обаче дюните ги няма, а полетата са отрупани с незаконно построени хотели. Сега животните изчезнаха, цветята увехнаха и стана сиво. Опитаха се да изгонят и нас, хората, които обичаме това място. Но ние не се отказахме, не се предадохме. Бяха организирани десетки протести. Ще ви разкажа една история за смисъла на борбата в името на нещата, които обичаме.